Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26913
Copyright: Admont, Benediktinerstift

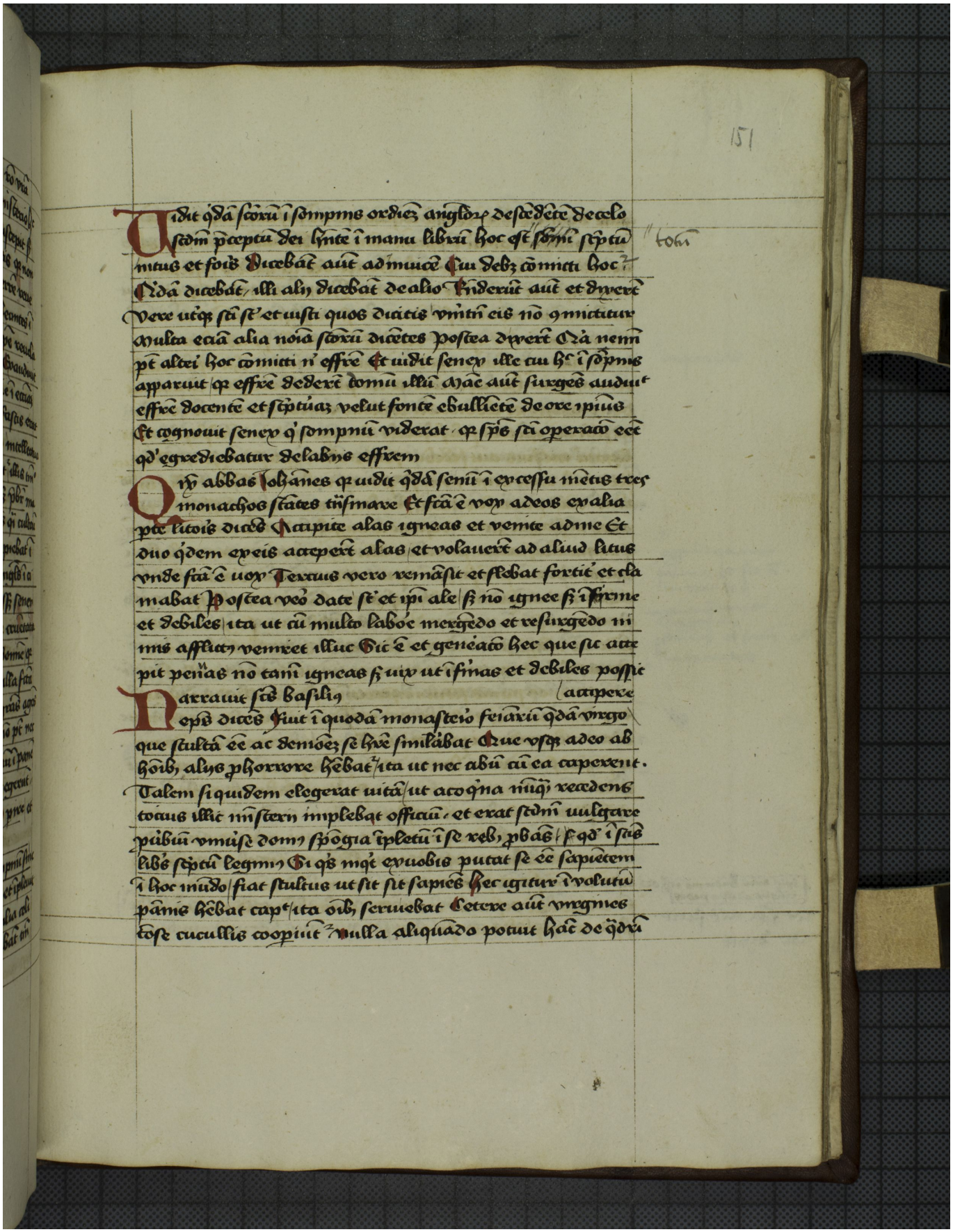

151

Vidit qdã scorũ i sompnis ordiẽ angloꝝ desẽdẽte de celo
sdm̃ pceptũ dei ſnte i manu libriũ hoc est sdm̃ septũ
mitus et foꝑ Dicebãt aũt ad mucẽ Cui debz cõmitti hoc?
Qdã dicebãt, illi alij dicebãt de alio Viderũt aũt et diuerẽ
Vere utq; sũ st' et iusti quos dicãtis vmtũ eis nõ gnmitur
aulta eaã alia noiã sorũ dicẽtes Postea diuerẽ Qdã nem
pt altei hoc cõmitti n' effre Et uidit senex ille cui hc i sõpnis
apparuit qꝑ effre dederẽ domũ illũ ayac aũt surgẽs audiuit
effre docentẽ et sptũ az velut fonte ebullientẽ de ore ipius
Et agnouit senex q' sompniũ viderat qꝑ spꝰ sti operaõ eet
qd' egrediebatur delabys effrem

Qdã abbas Iohanes qꝑ uidit qdã senũ i excessu mẽtis tres
monachos stãtes trãsmare Et ecã e uox adeos ex alia
pte litoꝑis dicẽs Accipite alas igneas et venite adme Et
duo qdem ex eis acceperũt alas et volauerũt ad aliud litus
vnde ecã e uox Tertius vero remãsit et flebat fortiẽ et cla
mabat Postea veꝰ date st' et ipi ale ſz nõ ignee ſz i firme
et debiles ita ut cũ multo laboꝑe mergẽdo et resurgẽdo ni
mis afflictus veniret illuc Hic e et geneaõ hec que sic acce
pit penãs nõ tamẽ igneas ſz uix ut i firmas et debiles possit
acipere

Narrauit scꝰ basilius
epꝰ dicẽs Fuit i quodã monasterio fratrũ qdã vrgo
que stultã ee ac demõez se hre similãbat Cui vsq; adeo ab
hoib, alijs phorrore hebat ita ut nec abũ cũ ea caperent.
Talem siquidem elegerat uitã ut acogna mugi recedens
totus illic mnsterii implebat officiũ, et erat sdm̃ uulgare
pbũ vmusq; domus spꝰgia ipletũ i se reb, pbãs ſ qd' i suis
libis sptũ legmus Qui qs mgis ex uobis putat se ee sapientem
i hoc mũdo fiat stultus ut sit sit sapiẽs Hec igitur i voluta
pãnis hebat cap' ita oib, seruiebat Cetere aũt vmgines
tosis cucullis cooperũt nulla aliquado potuit hãc de qdã